

Golaboraciones Espontáneas

I O NOSO MUNDO!

I

—Era “Merenda” un homiño honrad'e traballador, prá facer zocos n'aldea non habi'outro mellor.

Traballaba un dia enteiro fora norte ou vendaval, non chegando á quince cartos o seu cativo xornal.

E co-éles o pobre tiña que manterse apertadiño, pagar casiña da renda manter vacas y-un porquiño.

Viqueiras puntas é lesnas para poder traballar, coes, patacas, nentellas todo tiña que mercar.

Y-outras moitas chilindradas quó leitor non lle fai gracia, é n'a choza do “Merenda” d'abondo había (por desgracia).

II

Indo prá vila un domingo ó noso home do conto, gobernar á sua vida ben ou mal, ó seu antoxo.

Levaba vellos zoquiños o pantalón remendado, mal'é vella chaquetilla chapen que nin bo nin malo se lle tiña n'o coruto da cabeza ben parado.

D'estopa unha camisiña qu'a brancura lie faltaba, e per non ter compaíñeira él con éla se amañaba.

III

—Cando chegou o “Espolón” antes que á praza chegar, o xúncras das malas léngas puxeron'a marmurar.

—De que mal xeito and'o pobre? —Quen lle comerá ó que gana?

—Pois él con dentes e uñas traballa tod'a semana.

—Ecoitou noso “Ramón” de pe tras d'unha silveira, y-avergonzado da vila fuxeu prá casa a carreira.

Traballou noites e días para poder aforrar, pra que a xente non falára o qu'él x'ofira falar.

IV

—Dimpois de moitos apertos sin nomeár as famiñas, poj'do noso “Merendolas” xuntar catro pesetiñas.

E co-elas mercar unos zocos é calzons de negra pana, de tela unha chaquetilla qu'a bon pano semellaba,

Y-o dia qu'estrenou todo saleu garbosamente da casa,

cand'o chegar o “Penedo” oyeu qu'a xente falaba.
—Do xeito qu'and'o “Merenda” dame moi mala espiñada?
—Non pode facerse tanto co xornal qu'oxe se gana?...

Falando pró seu chaleque dixo co-a testa abaixada:
—Non se pode n'este mundo co-a critica condanada?...

Si andas ben, donde che sale, si andas mal, tes quen cho coma tomas un vaso, un borracho, un asacán si non tomas.

Si vas a misa un beato, si non vas, eres xudio, si non bailas, un santó, si bailas non tes sentido.

Si non falas un soberbio, si faías un xarlatán, si traballas usureiro, non traballas, lacazán.

V

—Cóm'o “Merenda” do choyo direivos do mesmo xeito,
—N'este mundo non se pode andar prá todos dereito.

Si non che góstan xurelos come sardiñas (si podes) si tes viño do “Riveiro” anga da fonte non tomes.
—Qu'o fin y-o cabo este mundo a de quedar é ti morres?...

Cesáreo Figueroa Gamallo.

IA ELA!

Pasa o vento chorando dorido, Pól-os eidos d'a noite n'o Alén!
Donde dorme tranquila a naicilia, E repousa, pra sempre,
D'a alma o meu ben!

Levo o peito ferido de pena, I'o lembrala quixerá morrer!
Sin conso.o camiño n'o mundo, E d'a vida, sin ela,
Dond'as almas d'os xustos, Non sei que faguer!

Sollo soño toparm'a sua veira, Pra preixados decote vivir,
N'o misterio subrime d'os ermos, Dond'as almas d'os xustos,
Deixan de sofrir!...

Pasa o vento chorando, dorido, Cim'a cova coberta d'herbas!
I'o chorar como eu, hirmanciño, Cre'oubir qu'o sentilo,
Naicilia, despertas!...

S. Pereira Piñeiro